

Se'n va tota una institució

PACO
FÀBREGUES

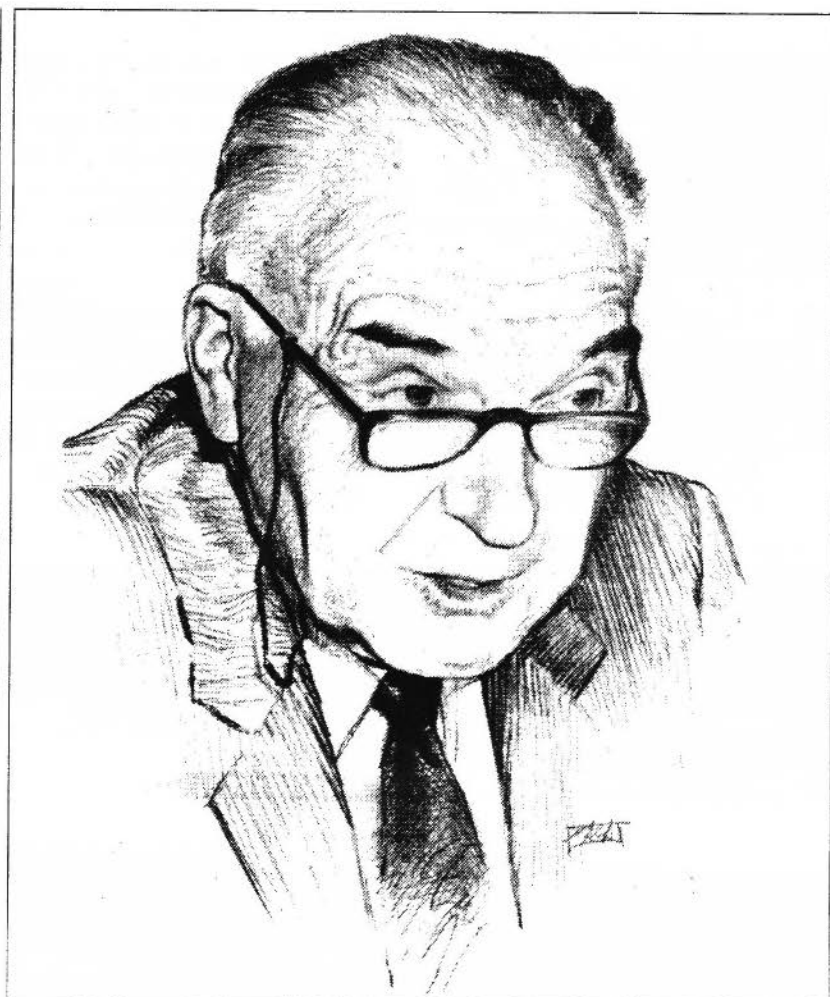
Aquesta frase-comentari, que crec que reflecteix perfectament la personalitat del finat, la vaig sentir al multitudinari funeral en memòria del doctor Mateu Seguí, celebrat el passat dissabte a la parròquia de Santa Maria, plena de gom a gom de persones de totes les classes socials que van voler acompanyar la seva família en el darrer acomiadament d'un ésser per a mi irrepetible.

Persones de molt més alta qualificació han glosat la figura del senyor Seguí: pare exemplar, metge, periodista, polític, lector empedreït—sobretot de premsa diària—, la seva polivalència ha incidit en la vida menorquina del darrer mig segle.

Em referiré, per tant, tan sols a la nostra relació en dos llocs que han estat per ambdós, sobretot per a mi durant vint anys, la nostra segona casa: el diari "Menorca" i l'Ateneu de Maó.

A la primera d'aquestes cases, primer al carrer Verge de Gràcia i després a la seva ubicació actual al Polígon Industrial—abans de la seva gran remodelació—, en la meua capseta-confessionari de corrector, la relació va ser més professional. Ell feia uns anys que havia deixat la direcció del Diari, però ens enviava amb certa periodicitat escrits de col·laboració, catorze o quinze folis, fets a mà "amb lletra de metge", que glosaven fets puntuals que li havien interessat. M'hi esmerçava en la seva correcció, donada la dificultat que representa transcriure una lletra de metge. Però crec que me'n sortia. Almenys, potser per prudència, el doctor mai no em va fer cap retret.

A l'Ateneu la relació va tenir un

caire més personal. El confessionari era una miqueta més gran i la meua feina, no cal dir-ho, també més gratificant.

Els migdies, de tornada de Punta Prima, el solia veure a la biblioteca fullejant la premsa i la revista "El Ciervo", una de les seves predilectes. Allà hi solia trobar els seus amics Juanito Barber, Martí Valls, Alberto Gomila—que ens va deixar aquest estiu— i Miquel Barber Barceló amb els que feia petar la xerrada.

Assistia a les tradicionals tertúlies del dijous i a totes les conferències, i es queixava, com molts d'altres, que la majoria d'entitats les programassin en divendres, la qual cosa el trasbalsava.

Soci des de l'any 1934, va ocu-

par diversos càrrecs a la junta directiva, entre d'ells la vicepresidència durant l'etapa del doctor Juanito Victory. De fet el doctor Victory, aclaparat per la feina, va delegar en ell la majoria de funcions inherents al seu càrrec de president. La seva vitalitat ho abastava tot.

La tertúlia d'aquesta setmana, que es trasllada a demà divendres, serà, com és habitual, sobre temes d'actualitat, encara que la seva figura hi serà ben present.

I ja per acabar, com que una imatge val més que mil paraules, agrairia al director que reproduís aquí l'excel·lent dibuix d'en Zaca, que reflecteix admirablement la bondat que emana del rostre de qui ens acaba de deixar, tota una institució.

Descansi en pau, doctor Seguí.